

vel egentlig det, som vi hele tiden har sagt, at vi ønskede. SF og Enhedslisten og alle de partier, der ligger til venstre for SF, tidligere og nuværende partier, har troet det modsatte.

Men nu er det jo beviseligt, vil jeg sige til fru Margrete Auken, at det er mere miljøvenligt at køre over broen. Så begynder man at finde på noget nyt; nu er det brotaksterne.

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Margrete Auken, og så går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Altså det dér opgiver jeg. Det opgiver jeg. For vi har hele tiden sagt, hvad vi også sagde dengang, og det kan jeg så gentage over for dem, der stadig væk har hovedet i funktion: at det sagde vi altså.

Så vil jeg sige til CD: Det projekt, jeg står her og taler om, var ikke mit, det var CD's. Det var CD sammen med Venstre og De Konservative og Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti, der lavede det dér og sagde: Hvordan skal vi sikre, at det her bliver et projekt, som ikke bare fremmer en voldsom bilisme, men altså også sikrer den kollektive trafik? Det var CD! Vi var dødskeptiske. Vi sagde: I står ikke distancen. For vi kunne jo høre, hvordan det lød derovrefra, og vi så hele maseriet, der ville komme for at få de der takster ned. Det sagde vi. Og nu kan vi altså stå og sige: Hvad sagde vi!

Vi husker oven i købet, da man satte taksterne ned i 1996, at CD sagde til os: Jamen det vidste I jo godt. Og det er fuldstændig rigtigt. Hvad sagde vi: Det vidste vi jo godt!

Men på en eller anden måde skal det altså ikke være tilladt i det her Folketing gang på gang på gang at føre vælgerne bag lyset. Det kan ikke nytte noget, at man siger, at venstrefløjen vidste jo godt, at det ville gå sådan med taksterne, og derfor har vi lov til at gøre det nu.

Nej, man har faktisk bedraget vælgerne ved at sige, at man ville holde en takst, der begrænsede, så vi ikke fik de mange biler. Hver bil for sig er det rigtigt nok. Den kommer miljørigtigere over, end den gjorde med de gamle færger, det er der ingen tvivl om, og især er jernbanen en enorm fordel. Men hvis der er rigtig mange af de biler – det er sådan et regnestykke, der er for svært for Venstre – men hvis der er rigtig mange af de biler, så er der altså sket noget til den anden side.

Og jeg siger til hr. Heiselberg – jeg går ikke på den længere – men altså: Mange, mange biler er noget andet end to biler. Og to biler, der kører over på broen – eller 10 eller 100 eller 500 – de forurener selvfølgelig meget, meget mindre end 5, der sejler over, enig, men hvis de 500 bliver til 25.000, så er det, der sker noget. Nu var det et tal, vi slyngede ud.

Og så ryster hr. Kalnæs på hovedet; det synes jeg ikke han skulle. Jeg har stadig væk respekt for det, og jeg tror ikke, han skal placere det i rækken derovre hos hr. Heiselberg.

Første næstformand (Birte Weiss):

Det ser ud til, at mit forsøg på at vende tilbage til ordførerrækken ikke er helt vellykket. Hr. Ebbe Kalnæs.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken: Storebæltsbroen er rigtig, det er i høj grad et CD-projekt ligesom mange andre.

Vi indgik et forlig om Storebælt efter at have talt om det her et halvt århundrede eller mere. Vi indgik et forlig, og i det forlig indgik der en lang række ting for at få det forlig. Vi sagde hele tiden undervejs, at vi opfattede Storebæltsbroen som et stykke motorvej på piller, men det er klart, at når vi i hele forligskredsen er enige om en anden takstpolitik, fordi det er klogt at udnytte den bro til mobilitet og fleksibilitet, så modtager vi den; der er ikke noget vælgerbedrag i det.

Det var forligskredsen, der var enig – bredt – i, at vi fik denne takst, og det var vi meget tilfreds med, fordi vi skal kunne konkurrere med færger. Det ville have været tåbeligt, at vi havde sejlet vandet tyndt, samtidig med vi havde lavet en bro.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

O.k., det er nok rigtigt, at CD aldrig har været tilhænger af, at der skulle være en kollektiv trafikforbindelse. Jeg prøvede at gøre hr. Arne Melchior bedre end. . . jeg kan ikke sige, om det var retfærdigt, men det var i hvert fald det, som Socialdemokraterne sagde, det var det, Kristeligt Folkeparti sagde, og det var faktisk også det – om det så var ordene – der blev sagt af CD, at sådan skal det være, og at man var nødt til at lave loven om.